



**Tibay Zoltán nagybőgőművész,
zeneakadémiai professzor
1910 szeptember 6-án született
Soroksáron. A Nemzeti Zenedében
Schmitz Róbert tanítványa volt.
1932-ben szerzett művészi oklevelet,
s lett a Budapesti Operaház tagja,
mint „magángordon-szólista”.
A Budapesti Filharmónia Társaság
zenekarában szólónagybőgős volt.
Évekig a Léner, illetve a Waldbauer-
Kerpely vonósnégyes rendszeres
partnere, majd a Budapesti Kamara-
együttes művésze volt.
Ezekkel az együttesekkel Európa
nagy részét beutazta.**

Száz éve született Tibay Zoltán

1934-től rendszeresen adott önálló koncerteket Budapesten, és a Rádióban is többször fellépett. Nevéhez fűződik Budapesten az első olyan hangverseny, melyen a nagybőgő, mint koncertáló hangszer megszólal magyar művész kezében. Ez a koncert 1934 augusztus elsején volt. A Rádió egyenes adásban közvetítette. Hatalmas sikert hozott számára. 1948-ban Bécsben, 1958-ban Párizsban, az ottani televízió számára adott hangversenyt. Több ízben fellépett a kassai Rádióban. Ragyogó muzsikusság, virtuóz szólista, a magyar zenei élet egyik büszkesége. A sajtó kritikák mind lelkesen emlékeznek meg játékáról, és csak felsőfokú jelzőket találnak méltatására. A Budapesti Hírlap 1939. március 14-i számában írja: „Tibay Zoltán, az operaház fiatal művésze pompás felkészültséggel és stílussal játszotta Mozart 'Per questa bella mano' nagy szólóját Hitassy György közreműködésével.” Az Est ugyenerről a koncertről így írt: „A nagyigényű kontrabasszus szólalmot Tibay Zoltán játszotta, hegedűt megszegyenítő, káprázatos virtuozitással és puhán vibrált hanggal. Ezt a számot a közönség megismételtette.” Bécsi koncertjéről a Wiener Kurier 1948 május 26-án a következőt írja: „Különleges hangszerezen játszott Tibay professzor. A nagybőgő ünnepi koncerten szólóhangszerként igen ritkán szerepel, és Tibay csodálatos hangokat csalt ki e hangszerből. virtuóz előadása egyedülálló.”

Tibay Zoltán játékát sajnos csak egyetlen felvétel őrizte meg, Franz Schubert: A-dúr Forellen-kvintettjét a Bartók-vonósnégyessel és Malcolm Bilsonnal játszotta lemezre, (száma LPX 11342). 1945-től haláláig a Zeneművészeti Főiskola tanára volt. 1960-ban docenssé, később professzorrá nevezték ki. Kitűnő, eredményes pedagógus volt. Pályafutásának eredményeként több, mint ötven élvonalbeli nagybőgőst indított el mind a magyar, mind a külföldi zenei élet gazdagítására. Kiemelkedő tanítványai rangos zenekarokban játszanak. Növendékei ott vannak minden magyar zenekar bőgőszólalmában. Tanítványai között számos kiemelkedő pedagógust találunk.

1985 április 17-én jubileumi koncert keretében ünnepelte születésének 75. és pedagógiai pályafutásának 40. évfordulóját. A Zeneakadémia Nagytermet megtöltötte a tanítványok, a tanítványok tanítványai, a pályatársak, szakemberek és tisztelők sokasága. Az akkori koncerten növendékein kívül díszvendégként fellépett Ludwig Streicher, a Bécsi Zeneakadémia professzora, Tibay nagy tisztelője. Először járt Budapesten, ahol játékával óriási sikert aratott, és emlékezetessé tette a jubileumot.

Tibay Zoltán 1989 május 24-én hunyt el. Halála után róla nevezték el a Zeneakadémia XXX-as nagybőgő termét. Születésének 100 éves évfordulójára emlékeztek növendékei és tisztelői 2010 március 8-án a Zeneakadémia Kistermében. Növendékei adtak tiszteletére koncertet:

Berkes Balázs, Duka Norbert, Enreiter István, Kubina Péter, Lukácsházi István, Nagy László, Sztankov Iván, Tóth István, Tibay Zoltán, és vendégként Járdányi Gergely. Berkes Balázs és Cziflányi Ákos emlékezett, és méltatta Tibay Zoltánt, az embert és tanárt. A hangversenyen elhangzott Vas László szólószonátája Tibay Zoltán előadásában, és ősbemutatóként Gally Attila Concertója, melyet Kubina Péter játszott.

A tanár úr fia, Tibay Zoltán, aki jelenleg a Muchasino Egyetem (Tokyo) nagybőgő professzora, három napos kurzust tartott, melyet a Zeneakadémia és tanára, Kubina Péter szervezett, s melyen szakközépiskolások és főiskolások – összesen huszonhatan – vettek részt.

Reméljük, hogy hasonlóan tanulságos, hasznos, népes hallgatóságot vonzó szakmai találkozók a jövőben is segítik majd megőrizni felejthetetlen professzorunk emlékét.

Budapest, 2010. április

Enreiter István